

10 כתב האדמו"ר מגור במכתבו להורי תלמידיו, שחודו לשלום בניהם בתקופת מלחמת המפרץ:

מה"י יום עשיק לבור יולכל בני ישראל היה אור במרשבותם. ג' שבט י"ה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו לסיק, ירושלים ת"ב.
לב' וירידי ומכרי שיחיו לארי"ט

11 "בידעי דאגתכם וחרדתכם לשלום אחינו בני-ישראל בארץ הקודש בשעה זו, באתי להרגיע אתכם - עם ה', חזקו ונתחזקה, נבטח בשומר ישראל אשר לא ינום ולא יישן, בטוחים אנו בהש"ת כי לא יש את עמו ונחלתו לא יעזוב, לא יהיה עוד אסון וגלות מארצנו הקדושה, כדאיאתא בזהר הקדוש ובמיוחד להורים, אשר להם בנים ובנות, בחורים ואברכים הלומדים כאן בארץ-ישראל ומקדשים שם שמים, זכות גדולה לכם ולבניכם היקרים העוסקים בתורה ויראת שמים גם בשעה זו, וגדולה זכות תלמוד תורה, שתגן תציל ותושיע, ותשפיע שלום, ברכה, טובה" (ראשי תיבות שבט).

13 במאמר אא"ז...ז"ל זכותו יגן עלינו ולהתברך בכל טוב סלה ברכה והצלחה פרנסה בריוח, בריאות וכל טוב סלה מפי עליון, כעטירת וברכת ידידכם בלב ונפש.

14 בחדות האחרונים עם תחילת הקץ המגלה החלו המוני בית ישראל שבים כיונה אל אבותיהם אל חיק ארץ הקודש נחלת אבות. לעיני הולכים ומתקיימים יערי הנביאים, וכמו השחר עלה, וכינו לראות בהנץ נץ תחיית הארץ. עם ישראל זכה לתקוע יתר במקום נאמן. הארץ הנשמה האת הדיתה בן פודה, אחינו בית ישראל נטע גנות וכרמים ואכלו את פריה. (הצ"ח י"ח - ל' דברים בעתם עמי שכ"ט)

15 יוכינו לראות בן פקד י' את עמו להושיענו באחלתא נגאלתה ורובה של ארץ-ישראל המערבית נכבש על ידי צבא התנועה לישראל... ומעין זה שהיה נגאלתה הראשונה על ידי הושע בן נח, כן ראוינו שנית בהתחלת נגאלתנו האחרונה האמת... (כרם ציון תרומות כרך א עמ' לוח)

16 ברך אסר למאן מלכא ויאה אל חוסי, מהזר הסכרית אמן האלף אל הכרמית

ילאחינו היקרים ודי ארצנו הקדושה הנמשכים החדשים על אדמת ארץ ישראל, יהי נעם ה' וברכתו עליכם.

הני בזה בקריאה מציקו עורו נא ביתר שאת ועז להגביר ויולים במצוות התלויות בארץ... לעת כזאת אשר זכינו - אקרי כאלמים שנות גלות מרה - לחוות בקייבת בגים בונים לבבולם במסדרים ענקיים והתגשמות יערי הנביא יואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ובריכם תשאו לעמי ישראל... (קובץ כרם ציון)

17 ז"ל רגה בתקומת מדינת ישראל ד' ה' והארה עליונה

אבא זצ"ל רגה בתקומת מדינת ישראל ד' ה' והארה עליונה של הקביה לבני ישראל. בשנת תשי"ח בימי מלחמת העצמאות, ישב אבא בירושלים - ונפצע ברסיס של פגז. כששכב במיטה, פצוע, ועדויב דבריו על אמתו הקדושה בהצלחת תקומתה של מדינת ישראל, מספרים: באותו מעמד העיר בלתי, שהנה באה המדינה בידיהם של יהודים שאינם קרובים למצוות - השיב לו אבא: אי אפשר להביע רעות ולתת עצות להקביה. לא הכל מבינים אגו. הן הודת של צדיקים וקדושים ציפו לימים גדולים אלה, ולא זכו. וזקא דור זה זכה - ובידי מי? מסתמא כך רצונו של הקביה.

1 הרבנו, הרב צבי יהודה, כתב מכתב חריף (המנוחפרסם) כאן (לראשונה) לאחד הסופרים, שכתב: "כשיצא עם ישראל לגלות בבל, לקח אתו חנושיה חומשי תורה ורוב ספרי התנ"ך; וכאשר גלה לאדום, הייתה המשנה ערוכה בידי רבנו הקדוש, צידה לדרך; ומה ניטול אנחנו, אם נגלה חלילה בשלישית, כלום את העגבניות מעין-חרוד?"

2 עונה לו רבנו:

1. אם נגלה בשלישית - חז"ל לימדונו במסכת סנהדרין לגבי מצבנו כיום, שאין עוד גלות שלישית אחריה.

2. ולזול כיחס לעגבניות עין-חרוד? - הב"ח באורח חיים קובע כבוד פירותיה של ארץ-ישראל, שיש להזכירם בברכה מעין שלוש: "ונברך עליה (על פירות הארץ) בקדושה ובטהרה". וכן בחתם-סופר בפרק שלישי במסכת סוכה מזכיר את פירותיה הקדושים של ארץ-ישראל ואת עבודת הקרקע בארץ-ישראל שחשיבותה רבה כהנחת תפילין.

4 דניאל פרק יב (1) ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי הַיָּאָר וַיִּבֶן יָמֵינוּ וְשָׂמַ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁבַּע בְּהִי הָעוֹלָם כִּי לְמוֹעֵד מוֹעֵדִים נִמְצְי וְקִבְלוֹת נִפְץ יָד עִם קִדְשׁ תְּכַלִּינָה כָּל אֲלֹהֵי

5 תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צז עמוד ב הגיא איך: רבי אליעזר אומר: אם ישראל עושין תשובה - נגאלו, שנאמר +ירמיהו ג'+ שובו בנים שובבים ארפא משובתיכם. אמר לו רבי יהושע: והלא כבר נאמר +ישעיהו נ"ב'+ חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו, חנם נמכרתם - בעבודה זרה, ולא בכסף תגאלו לא בתשובה ומעשים טובים...

6 תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צח עמוד א אמר לו רבי יהושע: והלא כבר נאמר +דניאל י"ב'+ ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם קדש תכלינה כל אלה וגו'. ושחק רבי אליעזר.

7 רש"י כי למועד מועדים - אלמא יש קץ בדבר. וככלות נפץ יד עם קדש - כשתכלה תקומתם וחוזק ידיהם שהיתה נפוצה אילך ואילך גבורה ותועלת לפשוט אנה ואנה, ואחר שתכלה גבורתם שיהיו שפלים למאד.

8 תכלינה - אלו הצרות ויבא משיח, כדאמרינן כי אזלת יד

ואמר רבי אבהו: אין כך קץ מגוכח מזה, שנאמר +יחזקאל ק"י+ ואתם חרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל וגו'.

9 מגולחמות - כשתתן ארץ ישראל פריה בעין יפח או יקרב חקץ, ואין לך קץ מגולח יותר.

